

nemlig Hr. I. A. Hansen, at de Mænd, der har siddet i Det forenede Dampskibsselskabs Bestyrelse, er ikke kompetente til at angribe Udenrigsminister Cold — og saa citerer jeg ordret, Hr. I. A. Hansens Ord: „Konsul Erik S. Henius, Glückstadts Bestyrelseskollega i Frihavns-Aktieselskabet ... Fabrikant Chr. Hasselbalch, Glückstadts Bestyrelseskollega i Nordisk oversøisk Handelsselskab, forhenværende Godsejer Lassen, Glückstadts Bestyrelseskollega i Det transatlantiske Kompagni, Kammerherre J. C. Tuxen, Glückstadts Bestyrelseskollega i Nordiske Kabel- og Traadfabrikker. Det er de Herrer, der udsender officielle Erklæringer under Betegnelsen: Bestyrelsen for D. F. D. S.“ Disse fire Herrer, der sidder i Det forenede Dampskibsselskabs Bestyrelse, var efter Hr. I. A. Hansens Udtalelse den 12. Oktober ganske inkompetente til at udtale sig om Hr. Cold. Saaledes var Melodien den Gang i hele Venstrepresen og i store Dele af Højrepresen og hos alle Venstretalere. Nu har Kampagnen allerede gjort den Nytte, at Justitsministeren maa staa op og sige, at det passede ikke, hvad det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen skrev den Gang, der er ikke noget vanærende i at have siddet i Frihavnsaktieselskabets Bestyrelse sammen med Hr. Glückstadt. De Herrer kommer til at gøre større Indrømmelser, og de bliver blodigere for deres Parti, jo længere det trækker ud.

Rode: Den højtærede Justitsminister mente, at jeg ikke havde svaret ham paa en Bemærkning om hans Stilling til Materialet. Jeg skal gøre opmærksom paa, at jeg har svaret paa den ved at sige, at man kan ikke af hans Skrivelse til Finansudvalget se, at det er Kommissionen, der har nægtet os Dokumenterne, men man kan tværtimod se, at det er ham, der har nægtet os dem. Det er ham, som har disponeret over dem, ham, som har besluttet, om vi skulde have dem eller ikke, og ham, som har afgjort, paa hvilken Maade de maa komme frem!

Den højtærede Justitsminister har givet os Besked om, hvad det var for Undersøgelser, han havde foretaget, paa Grundlag af hvilke han havde udstedt sin Attest. Han har erklæret, at naar han har sagt „undersøgt“ den ene Gang og den anden Gang „talt med nogle Kommissionsmedlemmer“, saa er Samtalen Undersøgelsen. Jeg tror, at man ikke før i Tinget vilde have opfattet en Udtalelse af en Justitsminister om, at han

havde undersøgt en Sag helt ud, saaledes, at det betød, at han havde spurgt et Par Kommissionsmedlemmer om, hvorledes de saa paa Tingens moralske Side. Og støttende sig til en Udtalelse af Professor Birck om, at i et kapitalistisk Samfund maa man billige eller finde sig i, at der foregaar meget, som er i højeste Grad utiltalende, mener Ministeren, at der ikke moralsk set kan indvendes noget mod, hvad Hr. Cold har gjort; for det er ikke den værste Slags Spekulation, han har foretaget. Ud fra denne „Undersøgelse“, altsaa paa Basis af en Samtale med et eller to Kommissionsmedlemmer, tager den højtærede Justitsminister sit Standpunkt. Det har han Lov til at gøre, men han kan ikke forlange, at vi skal tage det samme Standpunkt, og jeg fastholder, at den højtærede Justitsminister gør sig selv og sit Ministerium og den højtærede Udenrigsminister stor Skade ved ikke at bringe denne Sag til Afgørelse nu. At lade Udenrigsministeren blive siddende og fungere, saa længe Sagen er uafgjort, det lader sig ikke gøre. I andre Lande vilde den Omstændighed, at Forholdene havde gjort det nødvendigt at inddrage Udenrigsministeren i en Undersøgelse, som finder Sted, have medført, ikke at man fældede ham udmønt, men at man havde sagt til ham: Saa længe Undersøgelsen staar paa, maa du træde tilbage; du kan ikke blive siddende paa Ministerbænken og forhandle med Rigsdagen, medens det staar paa. Man havde givet ham Orlov, saa længe Sagen stod paa, og saa ladet det Spørgsmaal blive afgjort, om han senere kunde træde frem paa ny. Men at paatvinge Rigsdagen denne Udenrigsminister, hvis Sag var under Undersøgelse, en Undersøgelse, hvis Materiale man ikke vil give os — det lader sig ikke gøre.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Ændringsforslagene Nr. 36—49 til § 17 (se Tillæg B. Sp. 347—52) af *Justitsministeren*, tiltraadte af *Udvalget*, vedtoges uden Afstemning.

§ 17 (se Tillæg A. Sp. 239), saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Anden Næstformand (Parkov): Folketingsmand Stauning har meddelt mig, at han ønsker her i Tinget at stille følgende Forespørgsel til Statsministeren og Indenrigsministeren: